

150.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lutego 1925 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Przyłubie Polskie w powiecie bydgoskim i wcieleniu go do gminy miejskiej Solec w tymże powiecie.

Na mocy § 2 ust. 3 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (zbiór praw prusk. art. 261) oraz § 2 pruskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. prusk. str. 233) i art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) postanawia się co następuje:

§ 1. Obszar dworski „Przyłubie Polskie” w powiecie bydgoskim o przestrzeni 153, 35, 25 ha, pozostałej po wydzieleniu z niego parcel gruntowych 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 18 etc. 18 28 etc. 29 etc. 29 etc. 29 etc. 30 etc. 36 etc. 49, 37—41, 50 — 58, $\frac{127}{43}$ i $\frac{25}{1}$ o łącznej przestrzeni 198,05, 66 ha i przydzieleniu ich do fiskalnego obszaru leśnego „Solec”, znosi się, a terytorjum wymienionego obszaru dworskiego włącza do gminy miejskiej Solec położonej w tym samym powiecie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1925 roku.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

151.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Przemysłu i Handlu

z dnia 18 lutego 1925 roku

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. o szacowaniu przedmiotów majątkowych oraz sposobu księgowania przy sporządzaniu bilansów otwarcia w złotych (Dz. U. R. P. № 61 poz. 612), oraz zmiany rozporządzenia z dnia 21 września 1924 r. o ustanowieniu komisji dla dokonywania szacunku przedmiotów majątkowych przy sporządzaniu bilansów otwarcia w złotych (Dz. U. R. P. № 92 poz. 863).

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych oraz określeniu w złotych kapitałów własnych przedsiębiorstw obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące:

1) Wartość nieruchomości, maszyn, urządzeń technicznych i wogóle przedmiotów nieprzeznaczonych do zbytu, a potrzebnych do prowadzenia przedsiębiorstwa z wyłączeniem surowców, półfabrykatów i materiałów pomocniczych winna być określona w kwocie, nieprzekraczającej ceny nabycia, przeliczonej na złote z uwzględnieniem stanu używalności na dzień bilansowy.

2) Na wniosek osób zainteresowanych może być dokonane oszacowanie urzędowe przedmiotów majątkowych, wymienionych w ust. 1 niniejszego paragrafu.

3) W wypadku ustalenia wartości przedmiotów majątkowych w drodze oszacowania urzędowego może być do bilansu otwarcia wstawiona najwyższa wartość oszacowania bez względu na cenę nabycia.

4) Za cenę nabycia obiektów nabytych za akcje lub udziały własne, względnie wniesionych jako aport, przyjmuje się cenę nabycia tych obiektów przez zbywcę, względnie oszacowanie urzędowe (ust. 2 niniejszego paragrafu).

§ 2. § 4 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. uzupełnia się w sposób następujący:

Przy uwzględnieniu jednakże wypadków, przewidzianych ust. 4 § 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542).

§ 3. § 6 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Wartość walut zagranicznych oraz należności i zobowiązań w tych walutach winna być obliczona podług przeciętnego kursu giełdowego”.

§ 4. Przedsiębiorstwa, mające zobowiązania w walutach zagranicznych zaciągnięte jednak przed wojną, o ile spłata tych zobowiązań została rozłożoną na mocy układu z wierzycielami na raty amortyzacyjne, mogą do bilansów otwarcia w złotych bez uszczuplenia kapitału własnego przyjąć po stronie aktywów, do wysokości tych zobowiązań, pozycję do stopniowego umorzenia.

Pozycja ta winna być umarżaną równolegle w terminie płatności zobowiązań.

O ile pozycja do stopniowego umorzenia dosięga połowy kapitału własnego przedsiębiorstwa — aż do czasu umorzenia tej pozycji przedsiębiorstwo nie powinno wypłacać dywidendy, o ile zaś pozycja ta nie dosięga połowy kapitału własnego, dywidenda może wynosić najwyżej 6 od sta rocznie.

Paragraf niniejszy nie ma zastosowania do przedsiębiorstw bankowych.

§ 5. Ustęp a) § 3 rozporządzenia z dnia 21 września 1924 r. skreśla się.

§ 6. Do ustępu 2 § 4 rozporządzenia z dn. 21 września 1924 r. dodaje się na końcu: „oraz współczesne koszty budowy z uwzględnieniem zużycia”.

§ 7. Zdanie pierwsze § 5 rozporządzenia z dn. 21 września 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące: „Wynagrodzenie dla rzeczoznawców ustala się w ten sposób, że o ile szacunek nie przekroczy 2.000.000 zł. wynagrodzenie wynosić będzie 1 zł. od tyciąca, o ile zaś szacunek przekroczy powyższą